

[H. C. Tøft.]

der, men jeg vil gerne gøre et par bemærkninger til enkeltheder i forslaget. Der kan efter landbrugsministerens forslag nedsættes et udvalg på 17 medlemmer, som kan rådgive ham. Der står, at der kan være 7 fra landboforeninger, husmandsforeninger og landbrugsrådet, men der står ikke, hvordan fordelingen mellem disse 3 institutioner skal være; det får vi vel opklaret i udvalget. Udvalget skal være rådgivende for landbrugsministeren. Vi har et markedsudvalg, og vi har et landbrugs- og fiskeriudvalg. Jeg synes det må være rigtigt her at fastslå, at når vi har fået sådanne stående udvalg, så må det være rigtigt, at sådanne udvalg i folketinget orienteres, når beslutninger skal træffes. Jeg bemærkede, at en af ordførerne vedrørende fiskerilovforslaget sagde, at man skulle orienteres og drøfte sagerne. Jeg vil ikke modsætte mig, at man også kan drøfte problemerne i de stående udvalg, men der er én ting, der må stå klart: når landbrugsministeren anmoder om en bemyndigelse, og vi giver ham den i denne lov, så er det ministeren, der har ansvaret for beslutningerne, der træffes; selv om de stående udvalg har været orienteret og sagen har været drøftet dér, kan man ikke pålægge disse folketingsudvalg nogen form for ansvar. Ansvaret er alene ministerens.

Endvidere kan dette udvalg eller en branche træffe visse afgørelser og visse dispositioner. Hvis vi gennemfører denne lovgivning, så kan der heller ikke på dette område være tvivl om, at det er ministeren, der har ansvaret for de dispositioner og afgørelser, der træffes, selv om der står i loven, at udvalget kan træffe visse afgørelser. Det politiske ansvar ligger hos ministeren.

Ministeren kan også efter indstilling fra udvalget fastsætte vilkår m.m. for den, der vil eksportere varer, og der kan kræves autorisation. Vi må under udvalgsarbejdet have klarlagt, hvilke krav der stilles for at kunne få en autorisation. Som det konservative folkeparti tit har givet udtryk for: vi vil gardere os imod, at der sker en diskriminering af de forskellige handlende og af dem, der omsætter og producerer landbrugsprodukter. Vi skal også passe på, at vi ikke bemyndiger ministeren til at gennemføre en sådan autorisationsordning, at man hindrer nye og unge initiativtagere på områ-

det. Hvis man stiller store økonomiske krav for at kunne få en autorisation, så lukker man let det unge initiativ ude. Jeg tror, vi også som medlem af fællesmarkedet har brug for, at unge initiativrige på produktionsområdet og afsætningsområdet kan komme til at udfolde sig, og derfor vil vi gerne nøje drøfte dette problem under udvalgsarbejdet.

Ministeren kan opkræve afgifter — det har ikke noget med EF at gøre, det er en beslutning, vi træffer på eget område for Danmarks vedkommende — der skal indgå i en fond på lignende måde, som ministeren efter loven om afsætning af danske landbrugsvarer havde mulighed for det. Vi vil gerne under udvalgsarbejdet nøje have præciseret, hvor store sådanne afgifter kan blive, hvor store afgifter man kan lægge på de enkelte produktionsgrene, svine sektoren, kødsektoren, mælkesektoren, og om man kan flytte midler opkrævet hos den ene produktionsgren over til den anden og f. eks. bruge midlerne, der er indkrævet fra svine sektoren, for at fremme afsætningen af smør.

Fondens administration og dens regnskabsaflæggelse skal ligge hos ministeren. Også dette vil vi gerne drøfte nøje i udvalget. Da det jo er afgifter, der opkræves på grundlag af en lovgivning, er det vel rimeligt, at der er en eller anden form for offentlig indseende hermed.

Endvidere indeholder forslaget en række toldbestemmelser om oplæg, også på private lagre, uden at man skal betale afgift, før den pågældende vare forlader lageret. Jeg synes egentlig, det er meget, meget rigoristiske bestemmelser, der foreslås på dette område, men muligvis er det nødvendigt. Vi vil også gerne på dette område have en nøjere klarlæggelse under udvalgsarbejdet.

Kapitel 4 indeholder nogle overgangsbestemmelser, der handler om majs, om raps og om mælkepulver. De midler, som vedtagelsen af loven vil indbringe, skal indgå i en fond, som også skal bruges til fremme af afsætning af danske landbrugsvarer, og som der disponeres over efter indstilling fra eller måske endda beslutning af landboforeninger, husmandsforeninger og landbrugsrådet. Vi ved ikke, hvor store beløb det kommer til at dreje sig om. Så vidt jeg har forstået på det, der står i dag i aviserne, er der truffet